

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
 Ετησίαν. Φοίνικες 36
 Εξαμηνιαία. 18
 Τριμηνιαία. 9
 Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
 τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
 τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς
 Κυβερνήσεως

Πρὸς τὸν Στρατοπεδάρχην Τρεζέλ, Γε-
 νικὸν Διευθυντὴν τῶν Τακτικῶν Στρα-
 τευμάτων.

Ἐγὼ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἐπιφορτισμένος καὶ τὸ
 τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείον, ὁ Στρατηγὸς Κύριος Πέ-
 τρος ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μὲ ἐγχειρίσῃ τὴν τῶν φιλελλήνων
 σημαίαν, ἥτις εἶναι ἀξία νὰ διαφυλάττεται διὰ τὰς ὁποίας
 ἀνακαλεῖ καὶ θέλει ἀνακαλεῖ πάντοτε εὐγενεῖς ἀναμνήσεις
 εἰς τοὺς συμπατριώτας μου καὶ εἰς τοὺς ἐνασχοληθησομέ-
 νους περὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου των, καὶ τοῦ ὁποίου
 προέβητο τολμηρὸν ἐπιχειρήματις.

Διεθύλαξα παρ' ἐμοὶ ἄχρι τῆς σήμερον τὸ πολύτιμον
 αὐτοῦ χοῦμα τοῦ Γαλλικοῦ φιλελληνισμοῦ, καὶ σὰς το
 πέμπω ἄσμενος, Κύριε Στρατηγέ, διὰ νὰ τεθῇ ἐν τῇ νέᾳ
 ὀπλοθήκῃ, καθὼς ἐλπίζω, μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν σημαί-
 ων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ κυριευμένων, ὡς σύμβολον τῆς εὐ-
 γενείας, τῶν φιλελλήνων ἀφοσιώσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ τ' πει-
 τούτου καὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν εἰς αὐτὸν βοήθειαν διὰ νὰ
 νικήσῃ τὸν ἰσχυρὸν ἐχθρὸν του.

Σὰ, διαβεβαιῶ καὶ αὖτις, Κύριε Στρατηγέ, τὰ τῆς
 τιμῆς καὶ ὑπολήψεως αἰσθήματα, μεθ' ὧν ἔχω τιμὴν νὰ
 εἶμαι

Ἐν Ναυπλίῳ, 2 Αὐγούστου 1830.

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀπάντησις εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν.

Κύριε Κόμη,

Ἐλαβὼν ἄρτι μετὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 533 ἐπιστολῆς, τὴν
 ὁποίαν μ' ἔκαματε τὴν τιμὴν νὰ μὲ στείλετε σήμερον,
 τὴν σημαίαν τῶν φιλελλήνων.

Κατὰ τὰς βουλὰς τῆς Κυβερνήσεως θέλω θέσει αὐτὴν
 ἐν τῇ νέᾳ ὀπλοθήκῃ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐθνικῶν στρατευμά-
 των, καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ κυριευθείσας.

Οἱ ἄλλογενεῖς οἱ ὑπὸ τῆς σημαίας ταύτης ὑπὲρ τῆς αὐ-
 τολομίας τῆς πατρίδος σας πολεμήσαντες θέλουσι εὐρεῖ εἰς

τὴν εὐδειξὴν ταύτην τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνης ἐπάξιον
 βραβεῖον τῆς ἀφοσιώσεώς των.

Μακαρίζω δὲ ἐμαυτὸν ὅτι μετὰ τῶν φιλελλήνων τούτων
 κῦδοκίμησαν μάλιστα οἱ Γάλλοι κατὰ τὴν ἀριθμὸν καὶ
 κατὰ τὴν πρὸς τὸν εὐγενὴ ὑμῶν ἀγῶνα συμπάθειαν. Αὐτοὶ
 ἔγειναν οἱ πρῶτοι διερμηνευταὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀγὼν εὖλος διή-
 γειρεν αἰσθημάτων εἰς τὴν Γαλλίαν· οἱ δὲ ὀλίγοι οἱ εἰς τὸν
 πόλεμον ταύτην ἐπιζήσαντες, ἀφ' οὗ εἶδον ὅτι ἡ ὑπεράσπιτις,
 τὴν ὁποίαν ἡ Α. Μ. Κάρολος ὁ Γ' ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 εἶναι ὑψηλὸς ἔπαινος τῆς διαγωγῆς των, μέλλουσι νὰ συμ-
 μερέωσι τῆς νέας αὐτῆς δόξης.

Δέξασθε, Κύριε Κόμη, τὴν ἐνέωσιν τῶν τῆς τιμῆς καὶ
 ὑψηλῆς ὑπολήψεως αἰσθημάτων μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, 2—14 Αὐγούστου 1830.

Ὁ Στρατοπεδάρχης, Γενικὸς Διευθυντὴς
 τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων

ΤΡΕΖΕΛ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὴν 7 τοῦ τρέ-
 χοντος ἔγεινεν ἐπικήδειος τελετὴ πρὸς μνήμην τῆς Βρε-
 τανικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος Γεωργίου Δ' εἰς τὸ Ναύ-
 πλιον, καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους. Εἰς τὴν
 πρωτεύουσάν, κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Α. Β.
 ἐδεχθῇ εἰς τὸν οἶκόν του τοὺς Κυρίους Ναυάρχους τῶν
 Συγκάχων Αὐλῶν, τὴν Γερουσίαν, τοὺς Γραμματεῖς τῆς
 Κυβερνήσεως, τοὺς Στρατηγοὺς, ἄλλους ὑπαλλήλους, καὶ
 ὁ σάμα τῶν ἀξιωματικῶν, πενήφοντες ὅλους. Περὶ τὰς
 11 ἡ Ἐξουχὴς τοῦ ἡγουμένη ὄντων αὐτῶν τῶν ἐπι-
 στήμων ἀνδρῶν διευθύνθη πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου
 Γεωργίου, ὅπου ἤδη οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι εἶχον εἰς τὸν
 προσδιορισμένον τῶν τόπων παρευρεθῇ. Μετὰ τὰς συνήθεις
 ὑπὲρ εἰρήνης τῆς ψυχῆς τοῦ ἐνδόξου μακαρίτου εὐχὰς, τῶν
 ἱερέων, ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας Κ. Παναγιώτης Σού-
 τας ἐπρόφερε τὸν ἐπιτάξιον τοῦτον λόγον.

“Τὴν στιγμὴν αὐτὴν καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κράτους ὁ
 Ἑλληνικὸς λαὸς πενήφοντες εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ Κυρίου
 προτεύχεται ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς ἀναπαύσεως ἐνὸς τῶν τριῶν
 θεμελιωτῶν τῆς ἀνεξαρτησίας του, τοῦ Βασιλέως Βρε-
 τανίας Γεωργίου Δ'. Κατὰ πρῶτον μετὰ 22 ἑκατομμύ-
 ρων ἀνδρῶν ἀνέστησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐν τῇ
 ἑκκλησίᾳ ταύτῃ, ὡς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ταύτῃ, ὡς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ.”

ἰδίᾳ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεξάρτητον συνάξεται πρὸς παράστασιν τῶν αἰσθημάτων του. Διερμηνευτὴς αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων ἐνώπιον τοῦ ἀγαπωμένου διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ εὐφυΐαν του Ἕλληνας, ἐνώπιον τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων καὶ Ναυάρχων τῶν Συμμάχων Ἀγγλῶν, ἐνώπιον ὁμολογῶν τῶν σεβαστῶν ἀνδρῶν, ἂν ἐξ ἑνὸς μέρους συναισθάνωμαι τὴν ὑπερτάτην τιμὴν, ἐξ ἄλλου ἀποδειλιῶ πρὸς τὸ βάρος της, ἀνγκασθεὶς ν' ἀναβῶ εἰς βῆμα μὲ ψυχὴν ἀθλιμμένην, τῆς ὁποίας τὰς δυνάμεις παραλύει ἡ Δεία τοῦ καίου πένθους τῆς πατρίδος μου.

Θῆμα τῆς καταστρεπτικῆς δυσάμεως, ἣτις παρακολουθεῖ τὰ ὅσα, καὶ εἰς τὴν αἰώνιαν κίνησιν συντείνει τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλὰς αἰῶνας ἔδρευε μὲ δάκρυα τὰς ἀλύσεις της ἐν μέσῳ σκότους, ὅπου μάλιστα παρεσέδυναν ἀκτίνες τοῦ παλαιῦ της κλέους. Ἐλευθερία, μεγαλειότης, φῶτα εἶχαν ἐκλείψει, ὡς καὶ ἡ καλλονὴ τῆς γῆς ἡ συνδεύουσα μόνον τὴν εὐτυχίᾳ τῶν ἐθνῶν στάτι. Ὁ ἥλιός της ἐπιχύνων τὰς φλογεράς ἀκτίνάς του, καὶ ἀνάπτων τὴν φαντασίαν τοῦ Ἑλλήνος, τὸν καθίστη δυστυχέστερον, αὐξάνων τὴν λυπηρὰν συναίσθησιν τῆς παρελθούσης δόξης καὶ τῆς παρουσίας ἀδίκειας του. Περιερχόμενοι τότε τὴν Ἑλλάδα ὁδοιποροῖ, θαυμασταὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων της, ἐφίδρυσον εἰς τοὺς παρόντας της, καὶ ἀπὸ τὰς ἀγκάλας της ἀρπάζαν τὴν λάγνην, καθ' ἣν ἐκράτει τῶν παλαιῶν τέκνων της τὴν κόριν· βλέποντες τοὺς Ἕλληνας, πλὴν μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποπτευθῶσιν ὅτι τὸ κυριευμένον ὑπὸ τοῦ ζυγὸν σώμα τῶν ἐδύνατο νὰ κρύπτῃ φλογεράν ψυχὴν, ἐφρόνουν ὡς ὁργανικὴν ἀπθeneiάν των τὴν ἐκ τῆς δουλείας ἀλλοιώσει των, καὶ ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς ἀληθοῦς καταγωγῆς των, τοὺς παρίσταν ὡς ἀφρον τοῦ χειμάρρου τῶν διαφορῶν λαῶν τῶν κατὰ διαφορὰς ἐποχὰς πλημμυρησάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. “ὅταν, ἔλεγαν κατ' ἑαυτοὺς, ὅταν οἱ περιπλαῶμενοι περὶ τὴν γῆν Ἰουδαῖοι συνέλθωσιν εἰς ἔθνος αὐτόνομον, τότε καὶ οἱ Ἕλληνες θέλουν ἀναφανῆ ἀνεξάρτητοι. „ Ἕλληνες, ἡ σκληρὰ καὶ ἄδικος περὶ τοῦ μέλλοντός σας αὐτὴ προφητεία ἐφάνη σήμερον ψευδής! εἰσθε ἀνεξάρτητοι ἀπολαμβάνετε ὡς ἀμοιβὴν τῆς σταθερότητός σας εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνά σας τοὺς καρπὸν τῶν φιλανθρωπῶν προτάσεων τοῦ Γεωργίου Δ' πρὸς τὰς κραταῖας Ἀγγλίας τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας, προτάσεων, αἵτινες ἐγέννησαν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ τέλος ἐπέφεραν τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου. Ἡ φιλάνθρωπος φωνὴ τοῦ Γεωργίου Δ' ἐφθασε περὶ τὸ 1826 εἰς τὴν εὐγενὴ καὶ ἐνδοξὴν Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν γενναίαν καὶ τῶν ὁμιλησάντων της πρόθυμον ὑπερασπιστρίαν Ῥωσίαν, καὶ φωνὴ προφητικὴ Ἡταίου ἔκτοτε ἤχησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνάζουσα “Ἐξεγείρου, ἐξεγείρου... ἐδύται τὴν δόξαν σου... ἐκτίναξε τοῦ χοῦν, καὶ ἀνάστηθι... κάθισον... ἐκδύται τὸν δεσμόν τοῦ τραχήλου σου, ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ. „

„Ἕλληνες! ἐνθυμεῖσθε τὰς δυστυχεῖς πρὶν τῆς ναυμαχίας τοῦ Νεοκάστρου ἡμέρας, ὅταν ἀπαυδήσαντες ἀπὸ δυσβάστακτον ἀγῶνα, πλὴν καρτεροῦντες ἐν μέσῳ ἀπαρადειγματίστων δεινοπαθῶν καὶ κινδύνων, πλὴν προτιμῶντες τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν αἰσχροὴν δουλείαν, τὰ ὄμματά σας πρὸς τὸν οὐρανὸν δακρυσμένα ἐστρέφετε; αἱ ἡμέραι αὐταί, ἂν καὶ παρήλθον, εἶναι παρούσαι εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐδὼ πόλεις ἐκπυρποκροτηθεῖσαι καὶ μετὰ τῶν κατοίκων ἰων

ἄφαντοι· ἐκεῖ νῆσοι χῆραι κατοίκων ἐν μέσῳ πελάγους αἱμάτων· ἡ Ἑλλὰς ὅλη εὐρύχωρον μνήμα, καὶ τοῦ Ἰερωνόου Ἰερεμίου ἡ ζωηρὰ καὶ πένθιμος φαντασία μόλις ἐπαρκεῖται εἰς τὴν παράστασιν τῶν δεινῶν τῆς πατρίδος μου. “ὁδοὶ πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ... οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστεάζουσιν, αἱ παρθέναι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικρανομένη ἐν ἐκυτῇ... ἅπας ὁ λαὸς αὐτῆς ζητοῦντες ἄρτον... ἐκρότησαν ἐπ' αὐτὴν πάντες οἱ παραπρευόμενοι ὁδόν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, λέγοντες, αὕτη στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς. „ (Ἰερεμία,)

„Ἡ πυρκαῖα τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας διέλυσε Ἑλλήνας, τὸ ἐπικαλύπτον τὸν ὀρίζοντά μας σκότος. Εὐγνωμοσύνη αἰώνιος εἰς τὸν Γεώργιον Δ', εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς συνεργάτας τοῦ ἐνδοξοῦ καὶ φιλανθρωποῦ ἔργου!

„Τίπιστε Δημιουργέ! ὁ ἔχων ἐλέγχους συνειδήσεως καὶ θελῶν ἀποφυγῇ τὸ βλέμμα ἐὸς δικαίου κριτοῦ, βλέπων τὴν πλάσιν σου, καταπειθεταὶ νὰ τὴν θεωρῇ ὡς τυφλῆς εἰσαρμένης γέννημα· ἀλλ' ὁ πεοιπῶν εἰς τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς ἀληθείας, τὴν θεωρεῖ ἐνὸς ὑπερτάτου καὶ σοφοῦ ὄντος δημιουργήμα, εὐρίσκει τὸ ἄφθαρτον εἰς τὴν φθορὰν τῶν ὄντων, τὴν τάξιν τῶν εἰς τὴν φαινόμενην ἀταξίαν των, βλέπει μίαν καὶ μὴν κίνησιν εἰς ὅλας τὰς κινήσεις, βλέπει μίαν καὶ μὴν θέλησιν εἰς ὅλας τὰς θελήσεις. Καθὼς, Κύριε, ὁ φιλόσοφος τὸν φυσικὸν κόσμον, οὕτω τὴν ἐπανάστασιν τῆς πατρίδος μου θεωρῶν καὶ σκεπτόμενος εἰς τὴν συρροὴν τῶν εὐτυχῶν περιστάσεων, αἵτινες τὴν ἔσωσαν, καθὼς, καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς περιπτώσεις τὰς ἀλληλοδιαδεχόμενας Τρόπον τινὰ πρὸς μὴν τὴν εὐδαιμονίαν της, βλέπω εἰς ὅλας τὰς περὶ Ἑλλάδος κινήσεις, μίαν μὴν κίνησιν τὴν ἐδικήν σου, εἰς ὅλας τὰς περὶ Ἑλλάδος τῶν Μοναρχῶν θελήσεις βλέπω μίαν μὴν θέλησιν τὴν ἐδικήν σου. Θέλεις τὸ ἔργον σου παραιτήσαι;... ὄχι· λαμπρὸν μέλλον εἰς τὴν Ἑλλάδα προετοιμάζεις. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεξάρτητος, ὑπὸ σοφὸν Ἡγεμόνα ἐνόνουσα τὰς δυνάμεις της, διευθύνουσα τὸ ἀγρυπνῶν πνεῦμα τῶν κατοίκων της εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὴν ὠφέλιμον βιομηχανίαν, εὐρεθεῖσα εἰς τὴν τόσον εὐτυχίᾳ διὰ τὸ ἐμπόριον θέσει, καὶ εἰς αἰῶνα φώτων, δύναται νὰ ἐλπίσῃ δικαίως μέλλον ἄξιον τοῦ παρελθόντος. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο μέλλον εἶναι ναὶ σου αἰώνιο, Γεώργιε Δ', θεμελιωτὰ τῆς ἀνεξαρτησίας της τὴν μνήμην τῶν ἀποθαιόντων δύναται νὰ μεταφέρει τὰ τοιαῦτα μὲν μνημεῖα εἰς τὰς πλέον μεμακρυσμένας γενεάς.

„Ἀλλὰ τί ὁμιλῶ περὶ μνημείων, περὶ δόξης, περὶ μεγαλειότητων γῆ· ὡς; χωρὶς διάδημα, χωρὶς βασιλικὰς πομπὰς εἶται σήμερον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ζύγην τῆς δικαιοσύνης του αἱ πράξεις σου σταθμίζονται. Ὁμήγουρσι παρούσα Ἑλλήνων! ἔθνος συναβροζόμενον τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς Ἑλλάδος! μία φωνὴ αἱ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς καρδίας ὅλας καὶ ἡ φράση εἰς τὸ ὑπέρτατον τοῦ Θεοῦ δικαστήριον! Φωνάζετε, φωνάζετε· ἀνάπαυσίς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γεωργίου Δ'. „ Καὶ σεῖς σκιαὶ ἡρώων πεσόντων εἰς τῆς δόξης τὸ πεδῖον, μάστιγες ἱεροῦ ἀγῶνος! περικυκλώσατε τὸ δικαστήριον αὐτὸ καὶ μετ' ἡμῶν ἐπαναλέγετε· ἀνάπαυσίς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γεωργίου Δ'... „

„Τὰς ὑφονύμενας αὐτὰς πανταχόθεν φωνὰς, τὰς θεοφώνους αὐτὰς παρακλήσεις λαοῦ προσευχόμενου, τὰς ἀκούετε; Σεβαστοὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ

Κοινοῦ! γενήτε μάρτυρες τῆς πανδήμου καὶ βαθυτάτης ἐνδομοσύνης τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς εὐεργέτας του!»,

Ἐν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ πυροβολισμὸς τῆς ἀκροπόλεως Ναυπλίου ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν διπλὴν ἐορτὴν τῶν κενεθλίων καὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος Γουλιέλμου Δ'. Πρὸς τὴν ἐσπέραν αὐθορλήτως, καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἔγεινε λαμπρὰ φωταγυσία. Ἡ Α. Ἐξοχότης μέρος τῆς νυκτὸς διέτριψεν εἰς τὸ μικρὸν Windsor Castle, ὅπου πλῆθος γυναικῶν ἐπιστήμης τῆς πρωτευούσης εἶχε κατὰ πρόσκλησιν ὑπάγει διὰ συμμεθεῖν τῇ εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο γινομένης ἐκδηλώσεως.

Ἐπιστολὴ διευθυνθεῖσα παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν πρὸς τοὺς ἐν Λονδίῳ Πληρεξουσίους.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν 12 — 24 Ἀπριλ. 1830.

Μιλόρδε, τὴν 8 τοῦ Ἀπριλίου (27 Μαρτίου) ἐκοινοποιήταμεν εἰς τὴν Πόρταν διὰ τῆς ἐγκλείστου ἡμῶν διακοινώσεως τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπόφασιν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Τώρα δὲ λαμβάνομεν τὴν ἀποκριτικὴν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ σπεύδομεν νὰ τὴν πέμψωμεν ἅνευ ἀναβολῆς πρὸς ὑμᾶς. Δὲν ἀμφισβάλλομεν δὲ ὅτι αἱ Δυνάμεις, θελοῦν εὖρεϊ αὐτὴν εὐχάριστον, εἰς ἐφάνη καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἡ συγκατάθεσις τῆς Ὑ. Π. εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν Συμμάχων, ἐκδηλοῦται ἐν αὐτῇ ἀπεριόριστος καὶ χωρὶς διαφύλαξιν.

ROBERT GORDON, ΓΥΝΑΛΕΜΙΝΩΤΟΣ, ΡΙΒΟΠΙΕΡΡΟΣ.

Διακοίνωσις τῶν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας Πρέσβεων πρὸς τῶν Ἐξοχώτατον Ρεῖς Ἐφέντην.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 8 Ἀπριλίου 1830.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας ἔλαβον ἕκαστος παρὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ Αὐλῆς τὴν διαταγὴν νὰ κοινοποιήσωσιν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν ὅποιαν ἔκαμον ὁμοφώνως αἱ Αὐλαὶ τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπόφασιν. Πρινὴ δὲ ἐκθέσωσι λεπτομερῶς οἱ ὑπογεγραμμένοι τὰς ἀποφάσεις ταύτας, θέλουν ἐξηγήσει κατ' ἐπανάληψιν καὶ διὰ βραχέων τοὺς σκοποὺς, κατὰ τοὺς ὁποίους συνίστηται αἱ τρεῖς Αὐλαὶ τὴν συμμαχίαν διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ταραχῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατηρημώθησαν οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι τόποι. Τὸ νὰ ἐκπληρώται ἡ φιλανθρωπία, ἀπαραίτητον χρέος, νὰ δώσωσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν τὴν προτέραν τῆς ἀσφάλειαν, νὰ προφυλάξωσι τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πυρκαϊᾶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀδιακόπως ἀπειλεῖτο διὰ τὴν ἐξακολούθησιν καταστάσεως πραγμάτων ἀσυμβιβάστου μετὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς, νὰ καταστήσωσι τὴν εἰρήνην οὕτως, ὥστε νὰ προλαβῶσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, νέας εἰς τὸ ἐξῆς ταραχάς, καὶ ἐπὶ πάντι νὰ στερεώσωσι τὴν ἀπαρξίν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου: οὗτοι ἦσαν οἱ σκοποὶ, πρὸς τοὺς ὁποίους, ἀπεβλέψαν ἀδιακόπως αἱ τρεῖς Ὑψηλαὶ Δυνάμεις, εἰς τῶν ὁποίων τὴν συγκατάθεσιν ἡ

Πόρτα αὕτη ἐγνώρισε νωστὶ τὴν ἀνάγκην, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκίνησαν τοὺς Συμμάχους εἰς τὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας, οἱ ὑπογεγραμμένοι λαμβάνουν τώρα τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωσιν. (Ἐπὶ οὖν τὰ ἐνταῦθα τὰ πρῶτα 3 ἄρθρα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου.) Ἀφ' οὗ δὲ τοιοῦτοτρόπως αὐταὶ συνεφώνησαν ὀριστικῶς περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, κατὰ τὴν φύσιν τῶν πρὸς τὸ Ὀθωμανικὸν βασιλεῖον σχέσεων αὐτοῦ, προέβησαν εἰς τὴν ἐκπαλιν τὸ Ἡγεμόνος, ὅστις ἤρμοζε νὰ τεθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς.

Συμφώνως ἐθεώρησαν ὅτι ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος τοῦ Σάξ-Κοβούργου παρέιχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ὑψ. Πόρταν καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὅλην τὴν δυνατὴν ἐγγύησιν, ὅσην ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμῇ τις περὶ τὸ προκείμενον τοῦτο, καὶ ἐπρόσφερον εἰς τὴν Β. Α. Ὑ. μετὰ τὰς εἰς τὰ πρῶτα τρία ἄρθρα ἐκδηλουμένας συμφωνίας τὴν κυδέρνησιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας μετὰ τὸν τίτλον Ἡγεμῶν Κυρίαρχος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ τίτλος οὗτος θέλει μεταβαίνειν εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Ἡ δὲ Β. Α. Ὑ. ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἐπιθυμίας των. Ἐξέβησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῇ προσιμῇ τῆς προύσης οἱ ὑπογεγραμμένοι τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἀδιακόπως προέβητο ἐν ταῖς συνδιηλέξεσιν αἱ Δυνάμεις, τὰ δὲ ὀριστικῶς ἀποφασισθέντα συνάδουσιν ἄριστα μετὰ τοὺς σκοποὺς τούτους.

Ἀσκήζικτος ἀντιρρήσις ἦτο τὸ νὰ θελήσῃ τις νὰ προσάψῃ εἰς τὴν Συμμαχίαν ὅτι παρεδραμεν ἐνίοτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἥτις ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐφάνη ἀναγκαία εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεπον αἱ προστάθειαι τῆς. Ἡγορεῖα νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ἐγκειμένας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἀνάγκας, καὶ τέλος πάντων νὰ λάβῃ εἰς καλὸν ὅτι ἡ ὀρθότερα πείρα καὶ σαφεστερά πείρασις τὴν ἐπέταττον ὡς χρέος ἀπαραίτητον.

Ἀναγνωρίσασα δὲ ἡ Ὑ. Π. τὸ ὅποιον ἀνέλαβεν ἡ Συμμαχία ἔργον εἰς τὴν εἰρηνopoίησιν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐπεκύρωσεν ἄρα γε ἐξ ὑπαρχῆς ὅλας τὰς ἀποφάσεις, αἵτινες ἐμελλον νὰ εἶναι τὰ παρεστώμενα τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῶν παρὰ τῶν Αὐλῶν προκηρυχθεισῶν; Ὅθεν ἡ Πόρτα πρέπεται νὰ καταπεισθῇ ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῆς διακοινώσεως τῶν ὑπογεγραμμένων, ὅτι προνοοῦται αἱ Δυνάμεις, περὶ τῶν ἀληθινῶν τῆς Ὑ. Π. συμφερόντων, ἕκαμον ὑπὲρ αὐτῆς ἀπόφασιν συνάδουσιν μετὰ τὰ γενικά τῆς Εὐρώπης συμφέροντα. Ἐὰν λοιπὸν ζητῆται ἀπὸ τὴν Πόρταν νὰ παραιτήσῃ τὴν νῆσον Εὐβοίαν καὶ τὰ ὁποῖα ἔχει κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα φρούρια, διορίζεται εἰς αὐτὴν ὡς ἀνταρμιδὴ ἡ ἀνάγκη οἷος τῆς Δοτικῆς Ἑλλάδος, ἥτις εὕρεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ κτήσις τοῦ πρὸς ἄρκτον τοῦ Ἀσπροποτάμου γηπέδου, καὶ τῶν ὄρεων Ὄξας καὶ Οἰτης, ἐπαρχιῶν προλαβόντως δεδομένων εἰς τοὺς Ἕλληνας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ἡ Ὑ. Π. ὅτι ἡ Συμμαχία ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παραιτήσωσι τὴν νῆσον Σάμον, καθὼς καὶ τὸ μέρος τῆς νήσου Κρήτης, τὸ ὁποῖον διεφύλαξαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν κυριότητά των. Ἐπὶ ἄρα λοιπὸν αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ, ὅσον ἐξήρητο ἀπὸ αὐτῶν, πάντῃ σύμφωνα μετὰ τὴν δηλωθεῖσαν παρὰ τῆς Ὑ. Π. ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μὴ γίνωσι τὰς ἐκτεταμένας τὰ σύνορα τῆς νέας Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ὅσον ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησαν νὰ τὰ κάμωσιν. Ἐὰν δὲ πάλιν ἀπεφά-

σεις να δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτονομίαν ἀπόλυτον, καὶ ἂν ὀριστικῶς ἠθέτησαν τὰ περὶ φόρου καὶ ἀποζημιώσεων ζητήματα, ἔκαμον τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς ἐνδίας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ Ἑλλάς, ἤθελεν ἀντιτάξει ἐμπόδια ἄμετρα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τούτων, καὶ περὶ αἱ σχέσεις, αἵτινες ἤθελαν γεννηθῆ ἐνλεύθεν μεταξὺ τῶν δύο τόπων, ἀφεύκτως ἤθελον προξενήσει ἀξιοβρυνήτου διαφωνίας καὶ συχνὰς συγχύσεις, καὶ ἤθελε γένῃ χρεῖα διὰ τοῦτο μεσολαδήσεως ἀτελευτήτου. Ὅθεν κατὰ τὴν ἀποφασίν τῆς ταύτης δὲν ἀπέδλεψεν ἡ Συμμαχία εἰς ἄλλο εἰμὼν τὸ ἀληθινὸν καλὸν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τοῦ τε Ὁθωμανικοῦ βασιλείου, καὶ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ να ἀποδύσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ εἰς τὸ ἀπαραιτήτον χρέος τοῦ να προλάβῃ τὴν ἀνανέωσιν περιπλοκῶν, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Περὶ τὸν εἶναι σχεδὸν νὰ εἴπωμεν πρὸς τούτοις ὅτι αἱ Συμμαχοὶ Αὐλαὶ δὲν θέλουσιν ὑποφέρει καμμίαν παράδοσιν, οὔτε καμμίαν ἐπιχείρησιν ἐκ μέρους τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τοῦ Ὁθωμανικοῦ βασιλείου. Κατὰ τοῦτο δὲ ἡ ἐκλογή τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἐμπιστευθῇ τῆς Ἑλλάδος ἡ κυδέρνησις, ὁ χαρακτήρ καὶ τὰ φρονήματα αὐτοῦ παρέχουσιν εἰς τὴν Ὑ. Π. ἰσχυρὰν ἐγγύησιν καὶ ἀσφάλειαν. Αἱ Αὐλαὶ προσφέρουσιν μετὰ πίστεως τὴν ἐγγύησιν ταύτην εἰς τὴν Πόρταν. Καμμίαν δ' ἄλλην δὲν γνωρίζουσιν ἀρμυδιωτέραν εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ μεταξὺ τῆς Ὁθ. Πόρτας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐκείνην τὴν εἰρήνην, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διαφύλαξιν τῆς ὁποίας διηγήρη ἡ ἐνθερμος πόθος των.

Παρηγγέλθησαν προσέτι ἀπὸ τὴν Συμμαχίαν οἱ ὑποσημαινόμενοι νὰ στήσωσι τὴν προτοχὴν τῆς κυδερνήσεως τῆς Α. Υ. εἰς ἀντικείμενον πολλὰ ἐπιθυμητόν. Διεδήλωσαν ἤδη ὅτι αἱ νῆσοι Σάμος καὶ Κρήτη μένουσιν ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Πόρτας, καὶ ὅτι ἔχουσιν νὰ εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν νέαν Δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἀπεφάτισε νὰ συστήσῃ ἡ Συμμαχία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μ' ὅλα ταῦτα αἱ Συμμαχοὶ Αὐλαὶ, κατὰ τὰς ὁποίας ἀεδοχθῆσαν διὰ τῆς κοινῆς συμβάσεως ὑποχρεώταις, ὀφείλουσιν νὰ προστατεύωσι τοὺς ἐγκατοίκους τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, ὥστε νὰ μένουσιν πάντῃ ἀπείρακτοι, ὡς συμμετέξαντας εἰς τὰς παρελθούσας ταραχάς. Αἱ Συμμαχοὶ Αὐλαὶ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῆς Πόρτας τὴν ἀσφάλειαν ταύτην, καὶ ζητοῦν νὰ ὀρισθῇ αὕτη δι' εἰδικῶν μέτρων, ὥστε, ἡ διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν παλαιῶν προνομίων ἐκείνου τοῦ λαοῦ, ἡ δι' ἄλλων τινῶν, τὰ ὁποία ἐκ πείρας ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναγκαῖα, νὰ ἐγγυᾶται εἰς ἐκείνους τοὺς λαοὺς δραστηρικὴν ὑπεράσπισιν κατὰ τῶν ἀνθαιρέτων πράξεων. Πιττεύουσιν δὲ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ὅτι καὶ ἡ Ὑ. Πόρτα αὕτη εἶναι ἐνδομύχῳ, πεπεισμένη, ὅτι, θεωρουμένων τῶν σχέσεων τῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, καὶ τῶν ὑπηκόων τοῦ νέου Κράτους ἐξ αἰτίας τῆς ταυτότητος τῆς θρησκείας ὑπαρχουσῶν, ἐπιεικῆς καὶ ἀξία κυδερνήσεως θέλει τὴν δώσει τὰ ἀσφαλέστερα μέσα τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπὶ τῶν πρώτων τὴν κυριότητά της ἐπάνω εἰς ἀκλονήτου, βάσεις.

Τοιοῦτοτρόπως ἐκοινοποίησαν οἱ ὑπογεγραμμένοι εἰς τὴν Ὑ. Π. ὅσα παρηγγέλθησαν παρὰ τῶν τριῶν Αὐλῶν. Πιστεύουσιν δὲ ὅτι ἡ Πόρτα θέλει δυνηθῇ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐπρωσπολησίας, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐφέρθησαν εἰς τὰς ἀποφάσεις των, καὶ τὰ ἰσχυρὰ αἷτια, τὰ ὁποία δὲν τὰς ἐσυγχώρησαν ν' ἀφήσωσι πλέον μετέωρον καὶ ἀβέβαιον τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰρηνοποίησιν. Αἱ Συμμαχοὶ Αὐλαὶ προσδοκῶσι παρὰ τῆς Πόρτας καθαρὰν ἀποδοχὴν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφάσεων τούτων. Προσμένουσιν προσέτι νὰ προκηρύξῃ ἐν τῷ ἅμα καὶ δημοσίως τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ἄνευ ἀναβολῆς ὅλους τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ διακοινώσεως περιεχόμενους ὁρισμοὺς, καθόσον ἀφορῶσι τὴν Πόρταν, καὶ ἰδίως τοὺς ἀναγομένους εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν ναυτιλίαν, εἰς τὴν ἀμνηστία, καὶ εἰς τὴν εἰρηνικὴν εὐκαίρωσιν τῶν τόπων, αἵτινες ἔχουσιν νὰ παύσονται τοῦ νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ ἐζητήσαν αἱ Αὐλαὶ καὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι δὲ πεπεισμένοι οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι αἱ Αὐλαὶ δὲν θέλουσιν ψευσθῇ τῶν ἐλπίδων των, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλουσιν λάβει παρὰ τῆς Πόρτας πάντῃ εὐχάριστον ἀπόκρισιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμμάχων. Ἀλλ' ὅμως χρέος των εἶναι νὰ φανερώσωσιν ὅτι, καὶ ἂν δὲν ἤθελε δοθῇ αὕτη ἡ ἀπόκρισις, ἡ διδῆ ἀτελής, ἡ ἀναδληθῇ, αἱ Αὐλαὶ θέλουσιν προῖχ' ἑλθόν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων τῶν διὰ τὸ κοινὸν ἀγαθὸν ὠφισμένων.

Ἔχουσιν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι, κτλ.

ROBERT GORDON, ΓΥΙΛΑΕΜΙΝΩΤΟΣ, ΡΙΒΩΠΙΕΡΡΟΣ.

Διακοίνωσις τοῦ 'Ρεϊζ' Ἐφέντη, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογεῖ πρὸς τοὺς Πρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων ὅτι ἡ Πόρτα συγκατατίθεται εἰς τὰ ἀποφασισθέντα ἐν ταῖς τοῦ Λονδίνου συνδιαλέξεσιν.

Ἐτκήρη ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ ἀξιωματικῇ διακοινώσει, τὴν ὁποίαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὴν οἱ φίλοι της οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρεχόντες ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ ὁποία περιέχει τὰς τελευταίας ἀποφάσεις τὰς ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι τοῦ Λονδίνου γενομένας.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ὑ. Π., ἀνάλογος μετὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, καὶ σύμφωνος μετὰ τὴν συνορικὴν γραμμὴν τὴν κεχαρσμένην ἐπὶ τοῦ χάρτου τοῦ εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην συνημμένου, θεωρεῖται ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις ὡς τὸ μέσον τοῦ νὰ καταπαύσῃ αἱ ὑπάρχουσαι ταραχαί, ἱκανὸν νὰ χορηγήσῃ τὰς ἀναγκαῖας ἐγγυήσεις καὶ ἡ ὑποχρῶντις τῆς Πόρτας ἤθελε καταπαύσει ὅλας τὰς περὶ τοῦτο ἀμφισβητήσεις.

Δδεῖ ἡ Ὑ. Π. εἰς τοῦτο τὴν συγκατάθεσιν της, καὶ ἀποδέχεται τὰ περὶ αὐτὸ ἀποφασισθέντα, ὡς ἀφορῶντα εἰς τὸ νὰ παρέξωσιν εἰς τὸν τόπον ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, καὶ νὰ στερεώσωσι τὴν καθολικὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν κοινὴν εἰρήνην.

Γίνεται δὲ ἡ παρούσα ἀξιωματικὴ διακοίνωσις καὶ στέλλεται πρὸς τοὺς Ἐξοχωτάτους, τοὺς προειρημένους ἡμῶν φίλους, διὰ νὰ τοὺς κοινοποιηθῇ αὕτη ἡ ἀπόφασις, καὶ νὰ τὴν γωστοποιήσωσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Αὐλῆς ἕκαστος.

Τὴν 1 Ἰσλαδὲ 1245 (12 Ἀπριλίου 1830.)

(Ἐκ τοῦ Οὐνεκετοῦ Παρατηρητοῦ.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 66 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ακολουθία των προς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν τῶν δια-
κρίτων ἐπαρχικῶν τῆς Ἑλλάδος. (Βλ. τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς
ἐφημερίδας.)

Ἐκείνοι οὖν οἱ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ τῶν ἀνηκόντων Διοικητῶν πρὸς
τὴν ἐξουχίστην Κυβερνήτην, μαρτυροῦντα τὴν κοινὴν θέλησιν καὶ τὸ αὐτορ-
ρεον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς πράξεις ταύτας.)

Ἀναφορὰ τῶν Ψαρρίανων.

486. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὴν Προσωρινὴν Διοίκησιν Αἰγίνης
Ἡ Δημογεροντία τῶν Ψαρρίανων.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 1488 ἐγκυκλίου τῆς Σ.
Κυβερνήσεως, ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῶν ἐνταύ-
θα, ἐν Ναυπλίῳ, καὶ ἐν Σύρῃ παροικοῦντων συμπολιτῶν μας
πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, Ἡγεμόνα
τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὑποφαινομένη δημογεροντία, εἰς τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμ-
μένα συνάδουσα μετὰ τῶν συμπολιτῶν τῆς, παρακαλεῖ τὴν
Προσωρινὴν Διοίκησιν νὰ διευθύνῃ αὐτὴν πρὸς τὴν Α. Β.
τὸν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην, διὰ νὰ διευθυνηῖ εἰς τὸν οἰκείον
τόπον.

Μετὰ τὸ προτῆκεν σέβας ὑποσημειούμεθα,

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Οἱ δημογέροντες Γεώργιος Χ. Μικέ, Α. Βόγιος.

487. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξουχίστην Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης.

Σπεύδω κατὰ χρεὺς νὰ διευθύνω πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν ἀνα-
φορὴν τῆς κοινότητος τῶν Ψαρρίανων, ἀναπερομένην πρὸς τὴν
Α. Β. Υ. τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον.

Ἡ κοινότης τῶν ψαρρίανων εἶναι πλήρως γνοῦς, δεικνύ-
οντες καὶ εἰς τὴν παρούσῃν περίστασιν τὸν ἐννεον ζῆλον
καὶ τὴν τελείαν ἀφοσίωσιν των, τὴν ὁποίαν ὀρεῖσιν εἰς τὴν
Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι συνέβη ὀλίγη ἀργοπορία, εἰς τὴν ἄνω-
βηθεῖσαν ἀναφορᾶν· ἀλλὰ τοῦτο προήλθεν, ἐπεὶ οἱ πολῖται
τῆς κοινότητος εἶναι καὶ ἐνταῦθα, καὶ εἰς Ναύπλιον, καὶ εἰς
Σύρην, καὶ ἀλλαχοῦ διεσπαρμένοι.

ὑποσημειούμεν μετὰ βεβήχοντος σέβας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς Αἰγίνης

Α. ΓΙΑΝΝΙΤΖΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Γ. Λήμιος.

Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον,
Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐφ' ἡλότητε ἡγεμῶν,
Ὅταν τέλος πάντων κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρου-

αρίου ἀνεγνωρίσθῃ μέρος τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτήτου, ἡ κοι-
νότης τῶν Ψαρρίανων, ἂν καὶ αἰσθανομένη ζωηρότατα τὴν
ἐνάντησιν τῆς μερικῆς πατρίδος τῆς, ἀλλὰ κατὰ χρεὺς ἀπὸ
τοῦ γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος συμφέρον ἐμψυχουμένη, ἐπερίμενε
μὲ καρτερίαν νὰ ἴδῃ τὴν ἐκδοσὶν τῶν πραγμάτων, οὗτα
κατὰ τοῦτο ἀξίως καὶ δικαίως ἀφιερωμένη εἰς τὴν βηθεῖαν
ἐνεσθὶν τῆς Σ. ἡμῶν Κυβερνήσεως. Καὶ ὄντως εἰς τὸ ἐγγρά-
φον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὅποιον εἰς ἀπάντησιν τῶν διακρι-
τικῶν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἐξεδόθη, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ

ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας παρατηρεῖ ἡ κοινότης αὕτη, ὅτι
εἰσπράττει αὐτὰ τῆς ψυχῆς τῆς τὰ αἰσθήματα.

Ὅταν καὶ ἐλπίζει νὰ ἐκπληρωθῇ αἱ εὐχαὶ τῆς, ὡς πη-
γίζονται ἀπὸ τὰ ἱερὰ τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦματα, ἀπὸ τὰ
μεγίστα καὶ πολυχρόνια δεινὰ τῆς, ἀπὸ τὰς ἀπείρους θυσίας
τῆς, ἀπὸ τὴν σωτήριον προστασίαν τῶν μεγάλων Συμμά-
χων καὶ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμονοῦ Λεο-
πόλδου.

ὑποσημειούμεν μετὰ ὑποκλινέστατοι αἱ κατὰ τὰ διάφορα μέρη
τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας πολῖται Ψαρρίανοί.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ ἐν Αἰγίνῃ παροικοῦντες,

Α. Γιαννίτσας, Κ. Κανάρις, Ἀναγνώστης Δομεστίνης, Χ. Γιάννης Ἀρ-
γύρης, Γεώργιος Κανάρις, Γεώργιος Ν. Γιάνναρης, Γ. Καμπούρης,
Α. Νικολάου Χ. Ἀλεξάνδρῃ, Κυριάκος Ν. Μαρμάρης, Ἰωάννης Βελισσά-
ριος, Γ. Μισάρης, Γεώργιος Χ. Μικέ, Δημήτριος Α. Δομεστίνης, Δη-
μήτριος τῆς Μαρίας, Ἀντώνης Σακελλῆς, Ἀναγνώστης Κουτρούλης, Γιάν-
νης Γαλακτοῦρας, Κωνσταντῆς Τσίρος, Ἀντώνης Μισαύτσας, Νικόλαος Δ.
Καρακωνσταντῆς, Γεώργιος Κ. Τσακνῆς, Δημήτριος Σταματάρης, Ἰω-
άννης Βόγιος, Δημήτριος Καρακωνσταντῆς, Κωνσταντῆς Παδάρας, Δη-
μήτριος Γεωργίου, Γεώργιος Μ. Ἀράκης, Νικόλαος Ἰωάννου, Δημήτριος
Ν. Ἀρβανίτης, Δημήτριος τοῦ Παπᾶ Δημητριάδου, Γεώργιος τῆς Ἀνέρας,
Κωνσταντῆς Καρακῆς, Ἀνδρέας Νικολάου, Νικόλαος Ἀργυροῦς, Κων-
σταντῆς Αλεξάνδρου, Ἀνδρέας Στ. Κουπρίσσης, Δημητριάδης Μπουζι-
χας, Ἀνδρέας Θ. Ἀνδριάνης, Ἰωάννης Τσαλίκης, Γιάννης Κουτρούς,
Κωνσταντῆς Ἀρετῆς, Νικόλαος Π. Τσακνῆς, Κωνσταντῆς Ι. Μα-
στρανδρῆς, Θεόδωρος Τσαπῆς, Χ. Δημήτριος Δομεστίνης, Κωνσταντῆς
Μπουρνός, Γιάννης Σακελλῆς, Ἀνδρέας Γ. Γιαννίτσας, Γεώργιος Νικολάου,
Γεώργιος Μαρμάρης, Α. Μαρμάρης, Ἰωάννης Κ. Μπουζιχας, Ἀντώνης
Μπουρνός, Γιάννης Μαρμάρης, Ἀντώνης Ν. Γεωργίου, Δημήτριος Νικο-
λάου, Γιάννης Καρακῆς, Ἰωάννης Δομεστίνης, Κωνσταντῆς Μαρμάρης,
Νικόλαος Σακελλῆς, Κωνσταντῆς Βελισσάριος, Γεώργιος Σακελλῆς, Δημή-
τριος Μπουρνός, Κωνσταντῆς Μπουζιχας, Γεώργιος Κουτρούς, Γεώργιος
Γ. Γεωργιάδης, Δημήτριος Καρακῆς, Ἀνδρέας Διούκας, Ζαχαρίας Μι-
χαήλ, Γεώργιος Δημητρίου, Μιχαήλ Γ. Σακελλῆς, Μανώλης Καμπού-
ρης, Ζαχαρίας Παπᾶ Χριστοφῆ, Γεώργιος Ν. Ρογαλάς, Γεώργιος
Τσίρος, Γεώργιος Κομνηνός, Γεώργιος Στ. Καρακῆς, Δημήτριος Κομνη-
νός, Νικόλαος Βρούς, Μανώλης Γ. Ἀντωνῆ, Νικόλαος Κατσευαλῆς,
Κωνσταντῆς Μαρμάρης, Ἰωάννης Τσίρος, Ἀναγνώστης Γ. Μαρμάρης,
Θεόδωρος Μιχαήλ, Γεώργιος Καρακῆς, Νικόλαος Α. Βρούς, Ἀν-
τωνῆς Γ. Καρακῆς, Ραφαήλ Μαρμάρης, Δημήτριος Γ. Σακελλῆς,
Νικόλαος Μιχαήλ, Ἰωάννης Τσαπῆς, Νικόλαος Κομνηνός, Γεώργιος Πα-
πᾶ Ἀνδρέας, Μαρμάρης Ν. Μιχαήλ, Ἀνδρέας Ι. Μισαύτσας, Δημήτριος
Α. Μισαύτσας, Γιάννης Χ. Μ. Διούκας, Ἰωάννης Π. Ἀνδριάνης.
— Οἱ ἐν Ναυπλίῳ παροικοῦντες, Νικόλαος Χ. Δ. Κοτσῆς, Θ. Μιχαήλ,
Ἰωάννης Δ. Μπαρτασίου, Α. Βόγιος, Νικόλαος Κουτρογιάννης,
Ἀνδρέας Μισαύτσας, Κ. Ν. Παπᾶς, Ἰωάννης Δ. Ἀλῆου, Κωνσταντῆς
Ν. Μισαύτσας, Κωνσταντῆς Δ. Διούκας, Κωνσταντῆς Παπᾶ Δη-
μητριάδου, Νικόλαος Μισαύτσας, Κωνσταντῆς Ν. Κοτσῆς. — Οἱ ἐν Σύ-
ρῃ παροικοῦντες, Μ. Μεταχάμπης, Δημήτριος Ι. Κοτσῆς, Γεώργιος
Γ. Μιχαήλ, Ν. Ἰωάννης Βελισσάριος, Δημήτριος Α. Καλαμῆς, Κων-
σταντῆς Τσίρος, Νικόλαος Μπαρτασίου, Νικόλαος Μοναρχίδης, Κωνσταν-
τῆς Ἀν. Τσίρος, Δημήτριος Ἀνδριάνης, Ἀνδρέας Ἀρβανίτης, Α. Ν.
Καζῆς, Ἀνδρέας Ν. Μαρμάρης, Γ. Δ. Δημητριάδης, Δημήτριος
Στραμπούλας, Ἰωάννης Γ. Κοτσῆς, Νικόλαος Χ. Κυριάκος, Δημήτριος Ν.
Μαρμάρης, Νικόλαος Πατρογιάννης, Γεώργιος Ιω. Χιλιᾶς, Μανώλης
Μιχαήλ, Γιάννης Γ. Ζαχαρίας, Ἀναγνώστης Α. Παπᾶς, Κωνσταντῆς
Ἀν. Κοτσῆς, Δημήτριος Βλάσης, Νικόλαος Αιωνίτης, Ἰωάννης Ν. Διακογι-
άννης, Ἰωάννης Δομεστίνης, Γεώργιος Κ. Ἀγαπούσης, Μιχαήλ Σταμα-
τῆς, Γιάννης Παπᾶ Κωνσταντῆς, Γεώργιος Α. Μανιατῆς, Νικόλαος
Μανιατῆς, Νικόλαος Χ. Δημητριάδης, Δημήτριος Αιωνίτης, Δημήτριος Παρ-
λιαρῆς, Κωνσταντῆς Τρικυβέρτης, Νικόλαος Δημητριάδης, Ἀργύρης Κα-
λαμῆς, Ἀνδρέας Γ. Ἀραπῆς, Κωνσταντῆς Μιχαήλ, Γεώργιος Ν. Μα-
μούνης, Γεώργιος Γ. Γεωργιάδης, Γιάννης Ἰσακῆς, Θεόδωρος Τσαπῆς,
Κωνσταντῆς Σακελλῆς, Δημήτριος Ν. Διακογιάννης, Ἀναγνώστης Γα-
λακτοῦρας.

Ὅτι ἀπαρκαλλασκόνται εἰς τοὺς Ἀρχεῖους τῆς ὑποφαινομένης Δημογε-
ροντίας πρωτοτύποις.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 28 Ἰουλίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες τῶν ψαρρίανων Γεώργιος Χ. Μικέ, Α. Βόγιος.

ῥδς τὸν Αἰοικητὴν Καλαμάτας καὶ Νησίου
Ἡ ἀπαρχιακὴ δημογεροντία Νησίου.

Εν Νησίῳ τῇ 4 ἰουλίου 1830.

ΑΚΟ
Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην τῆς Ἑλ-
λάδος.

Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐγκύκλιον παρατηρήσαμεν ὅτι τινὲς ἰδιοφρονοῦντες ἠθέλησαν μυστικῶς τῷ τρόπῳ παρὰ τὸ ἡ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ γράψωσιν ἰδιαιτέρως, ἐνῶ τὸ ἔργον ταῦτο ἡ αὐτὴ Συνέλευσις ἀνέθετεν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Α. Ε., οὐ μόνον δι' αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἡ κοινότης μας ἔχει τὴν εὐχυσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποδοκιμαζομένη ὡς μὴ γραφέντα μετὰ τὴν θέλησιν τῆς κοινότητός μας, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἂν γένωσι τοιοῦτοτρόπως, ἐπειδὴ μόνη ἡ Α. Ε. κατὰ τὸ ῥηθὲν ψήφισμα ἔχει καθεὶ σχέσιν ἀλληλογραφίας ἐξωτερικῆς, καὶ οὐχὶ ἄλλοι. Ὅθεν ἔχοντες ἄσπασαν τὴν ἀφοσίωσίν μας εἰς τὴν Υ. Ε. μένομεν μὲ ὅλον τὸ σῆμα.

Εν Νητίος, τῇ 27 Ἰουνίου 1830.

Οἱ εὐπειθέστατοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Νησίου,

Γρίλος, Σταύρος Τζιγριτζόπουλος, Γεώργιος Καμπούκος, Μι-
χρήνης Εξιδρακτυλόπουλος, Γεώργιος Πούπιζα, Παναγιώτης
Τζαβατίνος, Γιαννάκης Αθαριτάρης, Απόστολης Κουτίρης,
Δημήτριος Παντελάκης, Πανάγος Ντόσκος, Παναγιώτης Μαυ-
ρόκωλας, Παναγής Παυλῆς, Θανάς. Ποδαράς, Κυριάκης Κρου-
τίρης, Θανάσις Βλαχάκος, Νικολάκης Κουντουρίσης, Παῦλος
Τράγος, Πανάγος Σπανιολῆς, Πέτρος Κούτης, Ανδρέας Κου-
σταβιτῆς, Γεώργιος Κωλοκούδας, Αντώνιος Πουλόπουλος,
Καλόγερος Μυροκόωλας, Ἰω. Κωνστ. Μπενάρδου, Παναγιώτης
Καρέλας, Νικολάκης Νικολόπουλος, Παναγιώτης Κάτας, Πέ-
τρος Ἀποσμῆ, μισός, Ανδρέας Πατρίνης, Σταῆς Καρλότζης,
Δημητράκης Γεργούλιας, Κωνστ. Μαριῆς, Χριστόφορος τουβᾶ,
Δημήτριος Μυροῦδῆς, παντελῆς Καρχίγαμβρος, γεωργάκης
Μισερλέος, γεώργιος ἀποστολόπουλος, Κωνσταντῆς δρακό-
πουλος, Θεοδωρῆς Τριανταφυλλοῦλης, Φῶτις πολόπουλος,
γεώργιος Χρονόπουλος, Γιαννάκης Σπανός, γαλάνης παυλό-
πουλος, Φῶτος καντιάνη, ἀλέξιος Κεγιτζόπουλος, Χρῆ-
στος Μαῖλόπουλος, Σπύρος Τοκόπουλος, ἀποστόλης Χ. Σιζί-
μπα, Δημήτριος πλατάρης, Μιχάλης, Πανάγος Γαβρι-
ῆλ, Γεωργάκης πεντχωρέας, Χρῆστος Τέτες, Ἰωάννης
Χαιρόπουλος, Νικολῆς Καστρίνης, Π. Βλαχογιάννης, Ἰω-
σφυρόπουλος, Μάρκος Μπελάκης, Θεόδωρ. Παναγιωτόπουλος,
Νικολάος οὔτζικας, γεώργιος Μπουλιδόπουλος, Δημήτριος
Μουρίκης, Παναγ. Βλαχάκης, Κωνσταντῆς Μουρικάπουλος,
Πανάγος Μαρῖος, γεώργιος Μουρίκης, Κωνσταντῆς Μιχ-
λίγαμβρος, Κωνστ. παρασκευᾶς, Πούλος κουρλατᾶν, Χρῆστος
Μαυρόπουλος, γαλάνης σκυλιόβανος, Γιάννης κούνης, καλόγε-
ρος Μουλᾶς, γεώργιος καρλιώτζης, Χρῆστος καρτερολιώτης,
ἀναστάσιος κρουτιρης, Πέτρος γυρτάκης, ἀναστάσις ταυτίρης,
σταύρος σπανός, Θανάσις Πουπουλάς, Κωνσταντῆς μουρίκης,
Βασίλειος Παναγιωτόπουλος, Παναγ. Πηλτακόλιας, καλόγε-
ρος βενούσης, γεώργιος τζιούσης, Κωνστ. Κρασάκης, Θεοδωρά-
κης σπανός, Κωνστ. Καπούκος, Πανάγος σπανός, Γιαννάκης
σταυρόπουλος, Γιάννης τζιγριτζῆς, Θεόδωρος Καρακώστας,
σταῆς Καραθόγαμβρος, γεωργάκης Καρακώστας, Δημητράκης
ἀντρώνης, ἀναστάσιος λαζαράκος Παναγ. τζιγριτζῆς, Κωνστ.
Μάρκου, ἀναστάσιος Μαγουλάς, Κολόγερος λαζαράκος, Ἀδάμ
Μουσταρῆς, Δημήτριος τζιζόπλος, Διονύσιος ζέρβας, ἀποστό-
λης ἀγγελᾶς, Ἰω. Κούγις, Δικμαντῆς ἀποστολόπουλος, Φῶ-
τος ζέρβας, Δημήτριος κοκκίνης, Χρῆστος οὔτζικας, Κωνστ.
ξίργος. — Χωρίον τζιτζόρι, Ἀθανάσιος Μαντζάρης, Γιάν-
νης Μαντζάρης, Θεοδωρῆς Νάσιος, Πανάγος παπαδόπου-
λος, Πανάγος πετρόπουλος, γεώργιος Νάσιος, Θεοδωρῆς μπε-
λίχης, Πανάγος ψάθας, Δημήτριος Καρακᾶνης, Παναγι-
ώτης σφοντίλης, σταύρος Παναγιωτόπουλος, Νικολ. Δημη-
τρόγαμβρος, Κυριάκος Θεοδωρόπουλος, ἀναστάσιος Παναγούλο-
πουλος, Ἠλίας σικουάγας, Ἰω. τριανταφυλλόπουλος, Ἰω. ἀλεξό-
γαμβρος, Γιαννουλῆς κυριλόπουλος, ἀθανάσιος Κουντουρακόπου-
λος, Θεοδωρῆς Κουρλετάς, ἀλεξίζης Νάσιος, ἀγγελῆς Νάσι-
ος, Δημήτριος Νάσιος, Κωνσταντῆς Νάσιος, Καραλάμης κα-
ρακαζόγαμβρος, Δημητράκης Μπαρπίτζας, Παναγιώτης σφον-
τίλης, Παναγ. σκραντόπουλος, Πανάγος Μαντζάρης, Γεώργιος
μαντζάρης, Πανάγος Νταρλᾶς, — Χωρίον Μπαλιᾶγα, Γεώρ-
γιος Φωτόπουλος, Πανάγος Στυλιαδόπουλος, Ἐμμ. Στυ-
λιαδόπουλος, γεώργιος σταυρόπουλος, Παναγούλιας Νῆνος, Θά-
νάσις Μπουρλάκος, Δημήτριος Μουντανόπουλος, Θεοδωράκης
σωτηρόπουλος, Ρούσης κοσμοόπουλος, Παναγιώτης κατζούλης,
Νικολάκης κατζούλης, γεώργιος κολλατός, Παναγιωτάκης
τζαννιτάκης, Καρακινός Κασμέπουλος, Κωνστ. γαλακτοπού-

Χρήστος Μιχαήλ, Χρήστος, ἐγγλιντζής, δημήτριος παπά-
Χρήστος, πούλος Νινιός, Νικόλαος Νινιός, δημήτριος τζί-
Χρήστος, πούλος καλυβιάς, καλόγερος Μπεκιάρης, γιάννης Μι-
Χρήστος, πανάγ. γιαννακόπουλος, ἀναστάσιος Ριόπουλος,
Θεόδωρος Νίνος.

Πικυροῦται παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας Νησι-
οῦ ἀλησιότης τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν, ὑπογραφο-
μένων τῶν μὲν ἰδιοχειρῶς, τῶν δὲ δι' ἐτέρων ὡς μὴ εἰδότην
γράφοντα.

Ἐν Νησίῳ, τῇ 4 Ἰουλίου 1830.

Δημογέροντες Παναγιώτης Δαρειώτης, Κωνσταντῖνος
Καμαριώτης, Ἀναγνώστης Καμπάς.

Μικρομάνης.

Ἐξοχώτατε,

Καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν ἀπείρους ὁμολογοῦμεν τὰς εὐγνωμοσύνας
ἡμῶν πρὸς τὴν Σεβαστὴν μας Κυβέρνησιν διὰ τὴν αὐτῆς
πατρικὴν κηδεμονίαν καὶ ἀσκήν φροντίδα, τὴν ὁποίαν κατ-
έβαλε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κυβερνήσεώς της, ἀφ' οὗ
χρόνου ἐπέστη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐνεπιστεύθη τὸ πηδάλιον
τοῦ κυματιζομένου σκάφους της.

Ἀλλ' ἤδη μᾶλλον πρὸς αὐτὴν ἐσμὲν εὐγνωμονοῦντες, ἐπι-
ελθόντες τὴν πρὸ ὀλίγου πρὸς τὰς εὐεργετίας ἡμῶν καὶ
Συμμαχικῆς Αὐλῆς ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὴν αὐτῶν περὶ τῆς
τῆς Ἑλλάδος διακοίνωσιν πρὸς αὐτὴν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸ
τοῦτο σύντονον καὶ δικαίαν τῆς Γερουσίας παρατήρησιν.

Ἐνθ' οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης πεπεισμένοι ὄντες
εἰς τὴν μετὰ λόγου καὶ πατρικῆς κηδεμονίας τῆς ἡμῶν
Σεβ. Κυβερνήσεως εἰς τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην τῶν Ἑλ-
ληνικῶν πραγμάτων, καὶ ἐνόοντες τὰς εὐχὰς ἡμῶν μὲ
ἐκείνας τὰς ἰδικὰς της, αἱ ὁποῖαι ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ
ἐκ προσώπου τῶν Ἑλλήνων εἰσὶν ἤδη παρ' αὐτῆς ἐκπεφρα-
σμένοι πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα, πεισθέντες ἀνεκδοκίως
ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος θέλει θερίσει τοὺς καρποὺς τῶν αἰμο-
σταγῶν ἀγώνων του καὶ τῶν ὁποίων ὑπέστη κινδύνων.

Ἐπομένως εἰμεθα στεντόριοι κήρυκες τῆς πρὸς ἡμᾶς συμ-
παθείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν καὶ
ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τοῦ διότι δὲ ἀρωγισάμεν ὅλην μας τὴν ἐμπιστοσύνην
καὶ νόμιμον ἐξουσίαν πρὸς σὲ τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην,
ἀφ' ἧς ὥρας ἐπατήσατε τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, καὶ διότι
νομιζομεν τὰς πράξεις τῆς Υ. Ε. ὡς θείας ἐμπνεύσεις, ὡς
ἀφορώσας πραγματικῶς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν μας, ὁρμῶμεν
καὶ ἤδη ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὄντες σύμφωνοι κατὰ πάντα εἰς τὴν
ἐμβριθῆ συνέσιν σας, καθ' ὅσα ἐπευχθήτε πρὸς τὴν Β. Α. Υ.
περὶ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν
ὅποιον αἱ Σεβασταὶ τῶν Συμμάχων Αὐλαὶ προέβητο βᾶσιμον
σκοπὸν, καὶ κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄν δὲ ἄτομά τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας, (τὸ ὅποιον ἔως
ἤδη κατ' εὐχὴν δὲν ἐφάνη) κατενεχθέντα εἰς τοσοῦτον παρ-
απροσύνην ἐνεργήσουν, ἢ ἀναφέρουν τὸ ἀπᾶλλον τῆς παρουσίας
ἡμῶν πράξεως καὶ ἀναφορὰς κρυφίως, ἢ πράξεις ἐκείνη καὶ
ἀναφορὰ, καθότι εἶναι ἀποτέλεσμα τετυρωμένου νοῦ καὶ
προφανοῦς πλαστογραφίας, θέλει νομίζεται ἄκυρος καὶ ὡς
ἄγγραφος χάρτης.

Ἡμεῖς δὲ οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνελθόντες εἰς
ἐν, καὶ τιθέντες τὰ τῆς εὐγνωμοσύνης μας αἰσθήματα ὑπ' ὄψιν
τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν ἄκρας
εὐχαριστήσεις μας,

Μένουμεν εὐγνωμόνως καὶ εὐπεθέστως,

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 3 Ἰουνίου 1830.

Οἱ τῆς ἐπαρχίας Μικρομάνης,

Ὁ κλέρις, Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ εἰκονόμος, Μιχαὴλ ἱερεὺς καὶ εἰκονόμος,
Παναγιώτης πρωτοπαπᾶς, Ἀρχιεπίσκοπος Παρθένιος, Μακάριος ἱερομόναχος
καὶ ἐφημέριος, Γρηγόριος ἱερεὺς ἐφημέριος, Παναγιώτης Ζαμπόρος ἱερεὺς καὶ
ἐφημέριος, Σαραντὸς ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος,
Παπᾶ Παναγιώτης ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος, Π. Ζαμπόπουλος ἱερεὺς ἐφημέριος,
Ἰωάννης ἱερεὺς ἐφημέριος, Ἀναστάσιος ἱερεὺς καὶ σκελετοῦς, Εἰρηνο-
δικὸς Ἀν. Καλογερόπουλος, ὑποδημαγέροντες, Ζαφείρης Μπούρας, Ἀθ-
ανάσιος Πολύδωρος, Θεόδωρος Ζάχος, Ἀναγνώστης Ζαμπόπουλος, Σπύρος
Καλαβᾶς, Πανάγος Κοτζίρης, Δημητρίος Σταθόπουλος. Οἱ πρόκριτοι
τῆς αὐτῆς, Ἀναστάσιος Πολύδωρος, Δημήτριος Χρηττόπουλος, Παναγιώτης
Καταδότης, Νικόλαος Πολύδωρος, Παναγιώτης Ἀναγνώστης, Ἰωάν-
νης Σπανάς, Ἰωάννης Ἀναγνώστης, Δημητρίος Μπούρας, Βαγγῆς Παπα-
καρακίπουλος, Ἀναγνώστης Ἰωάννης Ἀρναουτάκης, Παναγιώτης Τούρος,
Θεόδωρος Πούρας, Ἀναστάσιος Κουκούσης, Ἰωάννης Καλογερόπουλος, Διονύσιος
Βασιλείου, Πούλος Σάμπουρας, Πούλος Ἀποστολόπουλος, Ἰωάννης Μεταλάρης,
Στάθης Μάτσηρης, Θεόδωρος Μπούτζης, Δημήτριος Πανόπουλος, Στάθης
Σπηλιώτης, Γεώργιος Βαρελάς, Νικόλαος Κούρος, Θανάσιος Νικολόπουλος, Γιάν-
νης Κατάνης, Ἀργύριος Ἀργυρόπουλος, Σωτήρης Σαραντόπουλος, Νικόλαος
Μαυροῖδης, Ἰωάννης Τζιμπλάπουλος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντικὴ Μικρομάνης ἐπιβεβαιεῖ τὰς ἀνωθεν ἐαυτῆς
καὶ τῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης γνώσεις ὑπογραφὰς τῆς παρουσίας
πράξεως καὶ ἀναφορᾶς.

Ἐν Μικρομάνῃ, τὴν 6 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες, Ἀντώνιος Καλογερόπουλος, Ἀναστάσιος Πολύδωρος,
Δημήτριος Χρηττόπουλος, ὁ γραμματεὺς Δράκας Παπᾶ Ἰωάννου.

Μεγαρίδος.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.
Ἐξοχώτατε.

Δὲν ἐλείψαμεν εἰς τὴν πρόκλησιν τῆς ἐπαρχιακῆς μας
δημογεροντίας νὰ συνέλθωμεν σήμερον ἀπὸ τὴν πόλιν, κω-
μωπόλεις καὶ χωρία τῆς ἐπαρχίας μας οἱ δημογέροντες
καὶ ἄλλοι ἀπεσταλμένοι, καὶ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φινώ-
μεθα ὑποστημεινόμενοι. Εἰς ταύτην τὴν συνέλευσιν ἀνεγνώ-
σαμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 1483 ἐγκύκλιον κοινοποιήσιν σας καὶ
τὰ διὰ ἀντίγραφον τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διευθύνον τινες
τῶν πολιτῶν ἀμέσως πρὸς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα τῆς
Ἑλλάδος.

Παραδόξον τῷ ὄντι μᾶς ἐφάνη τὸ φρόνημα τῶν πολιτῶν
τούτων, καὶ τοὺς ἐσυλλυπήθημεν τρόπον τινα διὰ τὴν μα-
ταιότητα τοῦ διαλογισμοῦ των, εὐθὺς ἀφ' οὗ ὑπέθεσαν ὅτι
εἶναι δυνατόν ἡ Β. Α. Υ. ὁ Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀπο-
δεχθῇ εὐμενῶς τὴν πρᾶξιν των ταύτην, ἥτις δὲν ἐμπορεῖ
νὰ ἔχῃ παρὰ τῇ ἱψηλότητί του κἀμμίαν ἐννοικνύστερ' ἀφ'
οὗ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Γερουσία δι' αὐτῆς ἐξέφρασαν εἰς τὴν
Β. Α. Υ. τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰς Ὑ. Συμμά-
χους Δυνάμεις, καὶ τὰς ἀξιώσεις καὶ αἰσθήματα κυρίως ὁλο-
κλήρου τοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἡγεμόνος του, καὶ
τόσον περισσότερο παραδόξον, διότι τὰ ἐγγράφα ταῦτα μὴν
ἔχοντα τὴν ἀπαιτῶμένην νομιμότητα καὶ τοὺς χαρακτηρὰς
κοινοτήτων, εἶναι ἐπόμενον νὰ τοὺς κερρηθεύσωσι τὴν πρό-
πουσαν καταφρόνησιν τῆς ματαίας καὶ ἀτάκτου σπουδῆς τῶν
ὡς ἐξ ἰδίας των φύσεως ἄκυρα καὶ ὡς χαρτίον ἄγραφον θε-
ωρούμενα.

Τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας μας, Ἐξοχώτατε, τὸ ὅποιον ἔχο-
μεν τὴν τιμὴν νὰ τὸ παριστάνωμεν νομίμως οἱ ὑποστημι-
νόμενοι, ἔκτοτε ἐπευφήμισεν εἰς ὅσα ἡ Κυβέρνησις μας, ὁδη-
γὸς τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους μας, ἐξέφρασεν εἰς τὴν
Β. Α. Υ. ἐκ μέρους του, καὶ ὑπέλαβε δικαίως, ὅτι ἡ Κυβερνή-
σις ἀπέτισεν ἀξίως τῆς ὑπολήψεως καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ
ἔθνους τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην του πρὸς τοὺς κραται-
οὺς εὐεργέτας του, καὶ ἔμεινε μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ θερίσῃ ὡς
καρπὸν τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν του τὴν ἀναγέννησιν του ἐν
αποταμειωθείσαν εἰς τὸν Ἡγεμόνα του· ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερος
λαδὼν ἀφορμὴν πρέπουσαν παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν τὸ
κρίνῃ εὐτυχίον, νὰ διερμηνεύσῃ εἰς τὴν Β. Α. Υ. τὸν Ἡγεμόνα.

μας ταῦτα τὰ φρονήματά του συνάδοντα με ἐκεῖνα ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ὡς τὸ ἄκρον τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τοῦ σκεπτοῦ τοῦ τὴν ταχίστην ἐμφάνισιν τῆς

Β. Γ. ἐν τῷ μέσω τοῦ ἀγαπητοῦ του λαοῦ, ὅστις δικαίως εὐχεται εἰς τὸν ὕψιστον με θερμὰ δάκρυα.

ὑποσημειούμεθα με τὸ θαύτατον σέβας.

Ἐν τείχει Μεγάρων, τὴν 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Μεγάρων, Γ. Χ. Μιχλῆς, Σπύρος Μπερδελῆς, Κ. Στέφανος, Ἀναγνώστης Ρήγας, Ἰωάννης Μιχάλης, Ἀναγνώστης Δοσιτίχης, Ἀναστάσιος Μάρμας, Δημ. Μπαρμπᾶς, Ἀθανάσιος ῥότης, Λουκάς Ἀγοῦστις, Δημήτριος Χ. Ἀναγνώστου, Γεώργιος λογοθέτου, δημογέροντες Περχωρᾶς, Ἰωάννης τζώτης, Νικόλαος λίκας, Σωτήριος Γερβός, Δημήτριος Μιχᾶς, οἱ κάτοικοι καὶ πρόκριτοι τῆς ἐπαρχ. Μεγάρων, Δημήτριος Ζερβός, Δημήτριος λίκας, Ἀθανάσιος Κ. βασιλείου, Ἰωάννης Δημητρίου Ταυδόντης, Δημοχρυσούλης, Δημήτριος πρωτόγερος, Τριζαλίκας, Ἰωάννης Διδασκαλόπουλος, Δημήτριος κατερίνης, Ἀθανάσιος κατερίνης, Ἀναγνώστης Λουκᾶ, κωνσταντῖνος σακκελάριος, κωνσταντῖνος παπᾶ Δημητρίου, Τέτες τοῦ Γεωργίου, Γεώργιος στάθη, Θανάσιος Γεωργίου, Νικόλαος Σοτιστός, Ἰωάννης μπάρμπας, Γεώργιος Γρίκας, Ἀναστάσιος τοῦ Γέρου, Γεώργιος Οἰκονόμου, πρωτόπαπας, παπᾶ Νικόλαος, Ἀθανάσιος κούστας, Ἀναγνώστης χανταζῆς, Στάμος Νικολάου, Γεώργιος Φώκας, Ἀντώνιος φραγμαῆς, Ἀναγνώστης Ρεπούτσου, Γεώργιος κανάκης Δημ. πναγιώτου, Ἀθανάσιος Τέτες, Δημήτριος παπᾶ Ἀθανασίου, κωνσταντ. Μηλόπης, Δοσιτίχης παύλου, πναγιώτης λαχός, γεωργ. Στιβράκος, Ἰωάννης Νικολάου, Ἀναστάσιος Σιδέρης, Ἀναγνώστης Οἰκονόμου, Σιδέρης Μιχουρίδ. Δημήτριος καραγιάννης, Ἀναστ. παπᾶ Νικολάου, Ἀναγνώστης πναγούτης, Ἰωάν. Σακκελαρίου, Δημήτριος Σακκελαρίου, Ἀντάρης Οἰκονομόπουλος, Ἀναγν. Κοιχαζιούρης, Ἀντώνιος Π. Σιδέρης, Εἰμ. Πολαξούρης, Κώστος Μαρμαρίτου, Γεωργάκης Σακκελάριος, Πναγούτης Σωτηρίου, Γεώργιος Νίκος, Νικόλαος Φλώρος, Γεωρ. Γερουθάνσις, Σπύρ. Θανάσις, Πναγούτης χοῖρος, Δημήτριος Πέτρος, Ἀθανάσιος Οἰκονόμου, Νικόλαος Ράλης, Ἀναστασόπουλος, Μήτρος κόλιας, Θανάσις Μοῦώνη, Ἀθανάσιος κρυβιδῆς, Θεόδωρος Ἀμαράσιος, Σιδέρης Π. Ἀθανασίου κωνσταν. Μάθεσις, Σπύρος Φουσκάρης, κωνσταν. Χαλατῆρης, Γεωργ. πλατάρης, Διονύσιος Στανόπις.

Ἀρ. 952. Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μεγαρίδος.

Ἐπικυροῖ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα καὶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν.

Ἐν Τείχει Μεγάρων, τῇ 20 Ἰουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες

Γ. Χ. Μιχλῆς, Σπυριδων Μπερδελῆς, Κ. Στέφανος.

Ὁ γραμμ. Ἰωάν. Περωδῆς.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Αἱ ὑποφινόμεναι Ἀθηναῖαι, θυγατέρες γνήσιαι τοῦ ποτὲ Δερβίς Βεῖζαχ, διασωθεῖσαι ὑπὸ χριστιανῶν ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ βαπτισθεῖσαι καὶ ἀνατραφεῖσαι εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἀναγκάζομεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ γνωστοποιήσωμεν τοῖς πᾶσιν, ὅτι εἰς τῶν ἀδελφῶν μας ὀνόματι Σαδικαγας Δερβίς Βεῖζαχ διασωθεῖς εἰς Σμύρνην ἦλθε τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ πωλήτῃ ὅλην τὴν πατρικὴν μας περι-

ουτίαν, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ μας Σαλῆ ἁγᾶ Βεῖζη, θέλων νὰ κάμῃ ἡμᾶς ἀπακλήρους, διότι ἐδέχθημεν τὴν χριστιανικὴν πίστιν μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων μας.

Τοῦτου ἕνεκα διαμαρτυρούμεθα ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν νόμων ἐναντίον τοῦ εἰρημένου ἀδελφοῦ μας, ἀνπώληση, καὶ ἐναντίον οὐτινος ἠγόρασεν ἡ ἀγοράση ἀπὸ τὰ πατρικὰ μας κτήματα καὶ τῶν ἐκκληρισμένων συγγενῶν μας τὰ ἐξῆς: τὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Ἐλυμπος ὁλόκληρον, ζευγάρια ἄλλα εὐρισκόμενα εἰς Ντάγγλα, Μπάλα, Ἀνάβυσσον, Μαρκόπουλου, Χαϊδάρη, καὶ λοιπὰ, τρία ὁσπῆτια πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Αἰόλου, τρία ἐργαστήρια, δύο μύλους, ἐλαιῶνας εἰς δικφόρος: τοποθεσίας, καὶ ὅ,τι ἄλλο εἰς ἡμᾶς ἄγνωστον ἐπώλησεν ἡ πώληση εἰς τὸ ἐξῆς ὁ εἰρημένος ἀδελφός μας, λογιζόμεθα τὴν πώλησιν ταύτην ἄκυρον καὶ ὡς μηδὲν, καὶ θέλομεν ζητήσαι εἰς ὁποιοδήποτε καιρὸν τὰ δικαῖά μας ἐναντίον παντός, τὸν ὁποῖον εὐρωμεν σφετερισθέντα αὐτά.

Ἐξ Αἰγίνης, τὴν 23 Ἰουλίου 1830.

Αἱ πολῖτιδες, Ἐλένη σύζυγος τοῦ Ἀναστασίου Μπαλάνου ὁμοῦ με τὴν ἀδελφὴν μου Μαρῖαν.

Ἐπικυροῦται παρὰ τῆς Αστυνομίας ταύτης τὸ γνήσιον τῶν ἁνωθεν ὑπογραφῶν τῆς Ἐλένης συζύγου Ἀναστασίου Μπαλάνου, καὶ τῆς Μαρῖας ἀδελφῆς τῆς.

Τῇ 23 Ἰουλίου 1830, Αἶγινα.

(Τ. Σ.) Ὁ Αστυνόμος Γ. Φωτόπουλος.

ΕΙΔΥΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐργατήριον διαφέρων ἐπιπλῶν (mobiglie) κατὰ τὸ ἔθος τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ Γερμανοῦ ἐργάτας, ἐσυστήθη ἤδη πρότινος καιροῦ εἰς τὴν νῆσον Σύραν, ὅπου κατασκευάζονται μ' ὅλην τὴν ἐντέλειαν, σοφάδες, καρέγλαι, κρεββάτια, ριγχοφυλάκια, καθρέπται, τράπεζαι, καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν τὸ κοινὸν, ὅτι τὰ ἐπιπλά ταῦτα, ὅχι μόνον εἶναι ἐξαιρετοῦ κατασκευῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ τιμαὶ τῶν μετριώταται ὅτι δὲ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθῶσιν ἐξ αὐτῶν, δύνανται νὰ συναγρικηθῶσιν, ἤτε κατ' εὐθεῖαν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταστήματος Γεωργίου Πατρικίου, ἤτε ὅπως ἄλλως ἤθελον εὐαρεστεῖσθαι.

Ἐν Σύρᾳ, τὴν 30 Ἰουλίου 1830.

Γεώργιος Πατρικίος.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΠΗΝ ΝΑΥΠΑΙΟΥ. Ἀπὸ τὴν 8 Ἰουνίου μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου. (ἔχοντες τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου).

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. 85 πλεῖα, ἐξ ὧν 72 μὲν Ἑλληνικά, 5 δὲ Ἰόνια, 5 Αὐστριακά, 1 Ρωσικόν, 1 Παπικόν, καὶ 1 Ἀγγλικόν.

Ἐλθόντα 69 μὲν ἐκ Σύρας καὶ τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 3 δὲ ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου, 1 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας, 4 ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, 5 ἐκ Τεργέστης, 1 ἐκ Φινυρίου, καὶ 1 ἐκ Μιχαλίας.

Καὶ 515 πλεῖα ἐκ διαφόρων μερῶν, τὰ μὲν εὐκαίρια, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτες, ἑλικά, χειροτεχνήματα, εἶδος, ῥακί, δέρματα, ὀφάρια παστά, ὀπώρα, μάρμαρα, καφεῖς, σάκχαρ, ὀρεῖ, βαλανίδι, εἶδος, καὶ διάφορα ἄλλα.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. 84 πλεῖα, ἐξ ὧν 70 μὲν Ἑλληνικά, 5 δὲ Αὐστριακά, 4 Ἰόνια, 1 Ρωσικόν, 1 Σαρδηνιακόν, 1 Παπικόν καὶ 2 Ἀγγλικά.

Διευθυνθέντα 62 μὲν εἰς Σύραν καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 12 δὲ εἰς τὰ παραλία τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στεριάς Ἑλλάδος, 3 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 1 εἰς Ζαγοράν, 1 εἰς Μανταλιαν, 1 εἰς Αἰθέρην. 1 εἰς Βενετιαν, 1 εἰς Ζακύνθον, 1 εἰς Μάλταν καὶ 1 εἰς Ἀγγλίαν.

Καὶ 452 πλεῖα, τὰ μὲν εὐκαίρια, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — Ρούτυρον, τυρὸς, ὀσπρία, μέγαλα, καπνός, βαλανίδι, δέρματα, καὶ ἄλλα διαφάρια ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.